

lig gives der efter praksis tilladelse til udstykning af store sammenhængende skovstrækninger, når blot hver af delene er over en vis størrelse.

Der synes derfor ikke længere at være grundlag for at opretholde et formål om bedre ejendomsstruktur med henblik på at holde skov sammen i store økonomisk bæredygtige enheder. På den anden side gør især hensynet til friluftslivet og landskabet, at det alligevel i et vist omfang er ønskeligt, at sammenhængende skovstrækninger ikke kan udstykkes. Bestemmelsen er dog lempet i forhold til den gældende lov, jf. forslaget § 12 om udstykning og bemærkningerne hertil.

Ad stk. 1

Efter forslaget er det som hidtil et formål at bevare, værne og hertil forøge skovarealet. Den helt grundlæggende regulering, som sikrer, at fredskovspligtige arealer bevares til skovdrift, og at fredskovspligten kun undtagelsesvis kan ophæves, er således ikke ændret. Som følge af den seneste ændring af skovloven i 1996, hvor tilskudsordningerne blev tilpasset, har der været stor interesse for skovrejsning, en interesse som søges fastholdt med forslaget. Der henvises herom til de almindelige bemærkninger og til § 29 om tilskud og bemærkningerne hertil.

Ad stk. 2

Efter forslaget er det overordnede formål for drift og administration af landets skovressource at fremme en bæredygtig drift. »Bæredygtig drift« erstatter således den gældende lovs overordnede formål om en »god og flersidig skovdrift«. Ved at anvende betegnelsen »bæredygtig drift« bringes formuleringen af formålet på linie med den sprogbrug, der både i den øvrige nationale lovgivning og i international sammenhæng anvendes om mål for natur- og miljøpolitikken. Både nationalt og internationalt betyder målet om bæredygtig drift, at såvel økonomiske som økologiske, samfundsmæssige og kulturelle værdier skal sikres.

Efter forslaget tilstræbes det, at driften af de fredskovspligtige arealer sker ud fra en helhedsbetragtning. Bestemmelsens opremsning af hensyn er således ikke prioriteret. Anvendelse af en helhedsbetragtning ved lovens administration og ved driften af skovene betyder, at alle de hensyn, der er nævnt i bestemmelsen, skal inddrages i beslutningsprocessen vedrørende de fremtidige dispositioner for det enkelte fredskovspligtige areal. Helhedsbetragtningen gælder - som efter den gældende lov - for det enkelte fredskovspligtige areal, dvs. for den fysiske samlede enhed, der udgør »en skov«. Helhedsbetragtningen indebærer derfor, at

et fredskovspligtigt areal, hvor samtlige bevoksninger drives, så de udelukkende tilgodeser ét hensyn, ikke lever op til intentionerne i lovforslaget. Hvis et fredskovspligtigt areal er delt i flere parceller med forskellige ejere, betragtes hver parcel som et selvstændigt fredskovspligtigt areal. I parcelskove gælder helhedsbetragtningen derfor for hver enkelt parcel.

Forslagets bestemmelser om drift gælder kun for fredskovspligtige arealer. Op til 30 pct. af de fredskovspligtige arealer, der i dag er bevokset med træer, kan imidlertid fremover anvendes til formål, som ikke falder ind under den normale forståelse af »skov«, dvs. et areal bevokset med højstammede træer. I forslaget bruges derfor fortrinsvis betegnelser som »det fredskovspligtige areal«, »arealer med fredskovspligt«, »det enkelte fredskovspligtige areal« el. lign. om de arealer, der omfattes af lovens bestemmelser vedrørende driften, og som består af træbevoksede arealer og tilhørende arealer uden træbevoksning. Betegnelsen »skov« vil - hvor den bruges - også omfatte såvel træbevoksede arealer som de naturligt tilhørende arealer uden træbevoksning.

Ad nr. 1)

Bestemmelsen om at fremme opbygningen af robuste skove er ny. Økologisk robuste skove er en forudsætning for langsigtet økonomisk rentabilitet samt naturmæssigt værdifulde, oplevelsesrige og varierede skove. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med det meget omfattende stormfald i 1999, hvor især store arealer med ensaldrende nåletræsskove væltede. Ved at vælge betegnelsen »robuste skove« opnås overensstemmelse med terminologien i lov om stormflod og stormfald.

Ad nr. 2)

Bestemmelsen erstatter den gældende lovs formål om at forbedre skovbrugets stabilitet og produktivitet.

Formålet er stadig at sikre en stabil produktion af kvalitetstræ fra de danske skove. Dette mål fremmes, når produktionen hviler på et stabilt, produktivt og økonomisk rentabelt skovbrug. Selv om lovforslaget indeholder lempelser, der skaber større fleksibilitet og mere frihed i skovforvaltningen, så det bl.a. gøres nemmere at tage hensyn til naturen i den daglige drift, er det ikke hensigten generelt at reducere mulighederne for træproduktion fra de danske skove. I et globalt perspektiv er det endvidere væsentligt, at Danmark påtager sig sin del af ansvaret for at bidrage til at dække efterspørgslen efter træprodukter - også i en fjernere fremtid.